

ERBESTEKO ELERTIAK

LUGIÑA, MUTIKOA TA ESKIĻOSOAK

(GERKERATIK EUSKERATUA)

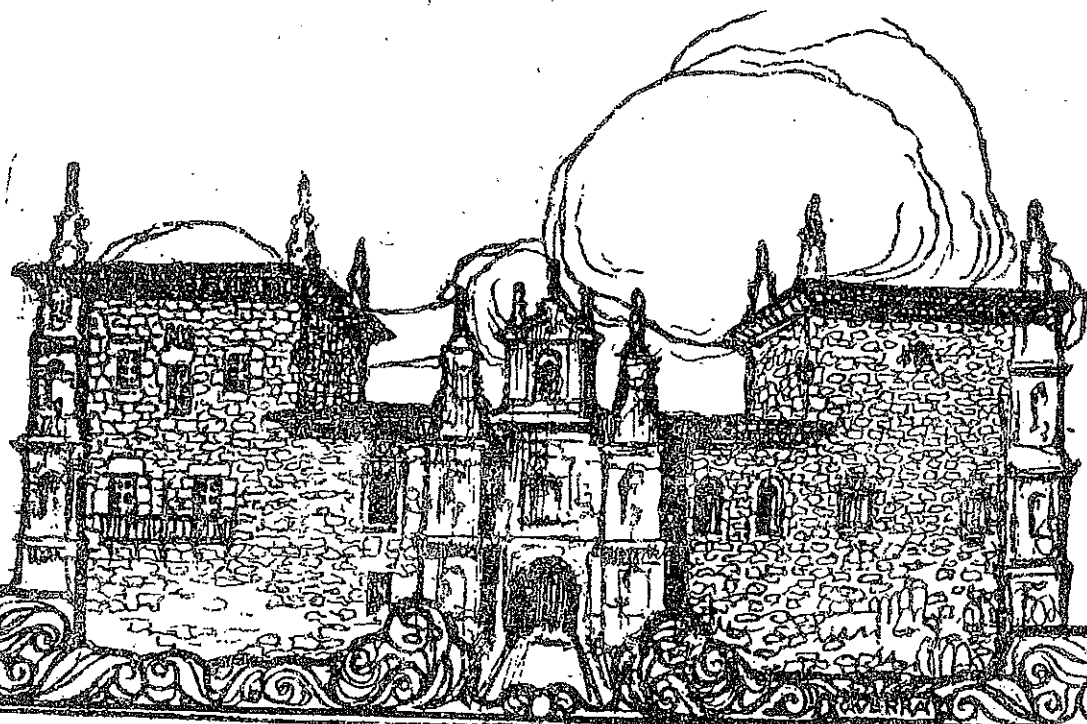
Gaztañak batuta Azaroa edo Azila eldu zan bere leiekaz, eta lugin bat bere soloan galazia ereinda zutunik zegoan azia yaboten, eskiloso naba-kañakada-gogaikañidun-talde gogora ta bela-mika solo-azi-azteñtzaleak solora etoñten yakozan-da.

Lugiñak abala makuñdun mutikoa eukan laguntzat. Eskilasoak, baña, «ekak abail ori» entzuten oituta egozan-da, zañak mutikoari abala eskatzen eutsonean añañak yauñtin baño len iges egiten eben.

Lugiñak, baña, beste bide ala antze bat asmau eban, eta mutikoari deituta esan eutson: «I, txotxo, txori yakintsuen adiskide izan beañ yoguk; beraz aik datoñkezanean nik ogia eskatuko dauskat, ik baña ez eidak emon ogia, abala baño». Etoñi ziran atzera be eskilosoak eta galaziak azteñtu ta yaten eragoyoen. Lugiñak orñduan, itunbenaren arauz, ogia eskatzen dau ta eskilasoak eztabe igesten; mutikoak bañiz abala damotso añiz beterik. Zañak yauñtiten dauz buñundadaka abalako añañak eta bata buruaren erdi-erñdian yoten dau, bestea iztañean, eta aragokoa soñburuan; enparauak alde-egin eben solotik.

Duñdureak uñten eutsen bidera ta zeñ yasoten yaken itandu eutsen eta eskiloso batek esan eutson: «Igesi gizon-enda gaiztoagandik, alkañi gauza bat esanda beste bat egin daroe-ta».

LARAÑOETXEA'TAÑ B.

EUSKAL

ESNALEA

1927

EPAILA

279'g zenbakia